

MLADOST

Izhaja 1. in 3. soboto vsakega meseca. □ Celoletna naročnina znaša 2 K, posamezne številke po 10 vin. □ □ □ □ □
Uredništvo: Fr. Terseglav, Ljubljana (Katol. tiskarna). □ □ □ □ □
Upravništvo: Lud. Tomažič, Ljubljana (Katol. tiskarna).

Št. 13.

V Ljubljani, dne 3. julija 1909.

Letnik II.

Naši cilji in vzori.

Slovenska mladeniška pomlad.

Govoril Fr. Ks. Finžgar Orlom, zbranim 7. junija v Sori.

Pomlad! Stotine peres te je opevalo in opisovalo, — jaz te ne upam, ker te ne morem. Kdor te ni vžil, te ne pozna. In vžil te ni, kdor ni pred prvim žarkom jutranje zarje bival sam sredi brstečega gozda in čakal trenutka, da na vzhodu počí mlado jutro — da ob tem znamenju novega življenja zapoje vsak grm, zadehti vsak cvetni kelih in dahne proti nebu kadilo vstajenja in življenja. Kar ob takih trenutkih začutijo sproščene prsi, pobegle iz zimske ječe ozkih sob, se dá mračno slutiti, a resnično okusiti samo tam, kjer je vir pomladi . . .

Dragi mladeniči! Ko Vas gledam pred seboj, se polaščajo moje duše taista čustva, kot me prešinjajo po zmagani zimi v pomladnem jutru. Zakaj jasno je vsakomur, brez ovinkov moramo to priznati, da je tudi v slovenski domovini v vrstah mladeničev nekaj petletij sem zavladala neprijazna, mrzla zima. Razpasel se je že dokaj na široko med našo moško mladino neprijazen, leden dih, ki je zastrupljal srca. Ni bila to sapa domačih logov — tujih gor veter je pihal, ni blažil — razdivjal je, ni zdravil — ampak zastrupljal, ni zidal — pač pa razdiral. Sejal je modo tujega kroja: in postala je sramota — čednost. Nobel je bil — kdor je bil surov, imeniten, kdor je bil pretepač, učen, kdor se ni učil, slaven, kdor je prepil cele noči, in posebno gosposki tisti, ki ni dal Bogu, kar je božjega, ki je hinavsko prišel do cerkve — vanjo pa ni stopil: In uresničila se je vsekrižem beseda Pavlova: »So ljudje, ki se s svojimi sramotami hvalijo.« Ni bilo lahko mladeniču, da bi izpovedal očitno svoje kršćanstvo; in težje je bilo tistemu, ki bi bil rad ne samo kristjan — ampak pobožen, iskreno pobožen vernik. So fare na Slovenskem, kjer so se fantje sramovali nesti bandero — nekda njihov ponos — ob procesiji — niso se pa sramovali, če so se vračali iz zaporov, kjer so presedeli tedne in mesece.

Povpraševali so mnogi s skrbjo, odkod ta duh med mladino, kam plovemo ob takem vetru? Ali je resnično ta huda zima ostrupila že srca naših mladeničev? Kdo je dihnil to slano preko naše domovine? Mar so se je napili sinovi v naročju svojih vernih, preblagih slovenskih mater, kakor jih ima menda malo vesoljni svet? Mar so posneli to mlačnost po svojih, do zadnje kaplje krvi s kršćanstvom prešinjenih očetih, sinovih onih dedov, ki so tolikrat lili kri za vero in domovino? Ne — to ni bilo mogoče. To modo verske bojazni, te graje vredne lastnosti je zasejal duh tistih potomcev, ki so na Kalvariji pljuvali proti Krizhanemu, ki so kričali: Nočemo ga za kralja! ki so zvesti ostali prerokbi Simeonovi: Temu bomo zoper govorili . . . Tuj duh je bil to, Juh Judov, duh razdiranja, duh verske mlačnosti, duh sovraštva do kršćanstva in do cerkve. Kakor velikanski netopir razpenja ta duh svoja krila po zemlji; kaj čuda, če je njihova senca padla tudi med nas? Kaj čuda, če je ta tuja senca mnoge zamamila v hladno, versko in domovinsko spanje — zakaj ta duh je duh onih, ki se klatijo brez dežele in kraljestva, ki nimajo domovine, ne na tem in je ne upajo na onem svetu — in so zato pijavke, ki glodajo na dušah in telesih svojega bližnjega.

Žal Bogu — senca je padla — a hvala Bogu sre vsesplošno ni zastrupila. Jaz za svojo osebo nisem nikdar obupaval nad vernostjo našega naroda. Z vso gotovo zavestjo sem čakal dneva, ko se zdrami, kar je spalo, ko slovenski mladenič strga modo tujega kroja s sebe, vstane in reče javno in glasno: Moja načela — so načela kršćanska — katolik sem — in ponosen sem na to, da sem.

In ta dan je napočil — to jutro pomladi je zazarelo! Na stotine mladeničev je že zbranih pod praporji Marije Pomočnice kristjanov. Brsteti je začel gozd naše mladine in zelenje širi od dne do dne po slovenski domovini. To je dejstvo, katerega se mora veseliti vsak, ki je resnično dobre volje.

Ali odgovoriti pa moramo na vprašanje: Kaj pa je cilj vašega zbiranja in združevanja? Mar se zbirate samo tisti, ki ste popolni? Naš božji Zveličar je izgovoril nekoč pred obilno množico v templju te besede: Kdor je brez greha, naj vrže prvi kamen na grešnico! In odgovor? Ni en kamen ni priletel vanjo! Vsi so

se porazgubili. In če omenjam še sv. Pavla, ki je o sebi trdil: Hvalil se bom samo s svojimi slabostmi — vprašam, s čem se bomo mi hvalili? Zakaj se torej združujete pod Marijino zastavo? — Ne zato, ker ste popolni — ampak zato, da bi z njeno pomočjo postali popolnejši. Ta zavest lastne slabosti in nepopolnosti je temelj, na katerem se zida vsako poslopje napredka, tudi duševnega. Kdor je ohol, kdor vidi pezdri v vsakem očesu svojega brata, tega pot vodi navzdol. Toda nekaj je zelo važno pri združevanju: Kdor je ud družbe, ni več odgovoren samo zase, ampak za vse tovariše, in vsi tovariši za enega. Madež enega ogrne v senco celo družbo. In uprav ta zavest je ona sila, ki mora v najgorjih bojih biti moč, izvirajoča iz družabne zavesti, da zmaga je posameznik, ko bi sicer omahnil in omagal. Ta skupen boj za napredek v dobrem, ta socialna vez — je prvi cilj vašega združevanja.

Drugi cilj je pa protiutež nasprotnikom krščanstva. Nasprotniki jasno vidijo in vedo, da se nobena bitka ne dobi, nobena zmaga ne slavi, če nimaš dobro urejenih stotnij in polkov združenih v vojsko. Zato pa nasprotnikov krščanstva vsesplošna svetovna organizacija. Vedno iščejo novih prostovoljcev, vedno šolajo nove poglavarje, vedno se zgrinjajo v velike svetovne skupine protikrščanskim nazorov za boj veri in cerkvi. Ali naj se tem organiziranim četam postavi v bran posameznik? Lahko je junak, lahko mučenik — toda zmagal ne bo nikdar. Zoper vojsko — je treba vojske.

Če se združujejo nasprotniki, zakaj bi se mi ne? Če žrtvujejo oni denar in čas, zakaj bi ga mi ne? Če se borijo često za pravljice, ki šegetajo ušesa, če se navdušujejo za nedokazane podmene, zakaj bi se mi ne za večne in neomajne resnice? In če je vojna in zmaga odvisna redno od generala, ali se imate vi potem bati poraza? Generali nasprotnikov ginejo in padajo, vstajajo novi — pa legajo takisto v grob. Vaš general za resnice svete vere je eden in edini — isti od konca do kraja — Kristus kralj, ki je rekel: »Jaz sem pot, resnica in življenje! Ne bojte se, jaz sem svet zmagal! Ne vodi sicer ta vojskovodja svojih vojakov po gladkih cestah. Njegova pot je križeva, pot samoodpovedi, pot zatajevanja, pot na Golgato. Bridka je, krvava in znoja polna, toda gotova je in varna, ki vodi do zmage in sreče — sreče v družini in družbi in v večnosti. Zato pa za njim in z njim v boj — brez strahu — zakaj pod praporom križa ni smrti — ampak življenje.

To sta torej dva cilja, dragi mladeniči, ki naj vas družita tesno krog prapora, ki je bil danes blagoslovljen: Prvi naj bo skrb vsakega posebej in vseh skupaj, da otresate čedalje bolj in bolj, kar je grehotnega, slabega, da hrepente po krščanskih čednostih, da takoj vstanete, če padete. Zakaj pasti, je človeško; vztrajati zakrkneno v jezi božji, je satansko.

Drugi cilj pa je skupna armada — pod enim praporom — vojska pripravljena za boj

proti sovražnikom Kristusovim, bogotajcem današnje dobe, proti sejavcem iverske brezbrige. Tu vam velja rek Zveličarjev: Kdor bo mene spoznal pred ljudmi, ga bom tudi jaz spoznal pred nebeškim Očetom! Vaše čete naj bodo prednja straža v vojni dveh svetovnih naziranj: krščanskega namreč in bogosovražnega. Bodite mili, ko gre za osebne slabosti in napake nasprotnikov. Ko gre pa za krščanska načela, tedaj pa bodite odločni in kleni, s celim srcem in celo dušo, čeprav do zadnje krvne srage!

Kar sem razmotrival doslej, to so verski cilji vaše družbe. Toda med vami stoji tudi vrsta mladeničev v kroju telovadcev. To mi kliče glasno: Človek ni samo iz duše, ampak tudi iz telesa. Njegovi cilji niso samo večni, ampak tudi tukaj na svetu so. Saj je vendar svet ustvarjen za človeka, in človek je postavljen s silnimi koreninami na to zemljo, od katere se ne da izluščiti, dokler diha. Če pa trdimo, da je svet za človeka ustvarjen, je v prvi vrsti ustvarjen za mladino. Vaš je, torej z veselim licem in jasnopoštenim čelom vanj! »Več veselja,« kliče neki pisatelj v izvrstnem delu — in z njim vam kličem: Več veselja, pravega, poštenega, krščanskega veselja dajmo mladini! Mladina je cvet in cvet mora na luč, na sonce, v radost. Ali ni prokletstvo današnje dobe, zasejano po prej omenjenem tujem vetru in semenu, da gine prava radost med mladino, da srečavamo po mestih in tuintam že po deželi mlade, življenja site starce? Šele razpeti bi morali krila in v drznem poletu skipeti v svet — so ga pa siti in naveličani! Nobenih vzorov več, nič navdušenja, mrtvilo, obrazi samomorilcev — to je grozota, ki navdaja velmože s strahom!

Ali pojdete vi na te steze in stranpota? Ne! Svet je lep, in v njem polje veselja obilo za one, ki ga uživajo po volji Stvarnikovi. Kdor pa tepta vse svete zakone z nogami, njemu se pač pretvori najčistejši vir radosti v kalužo. Zato naj bodo vaše čete vedno tudi odmev treznega in poštenega veselja, ki bo odmeval v rodbinah, v vaseh, po domovini.

Pa ne samo veselja je treba — kmalu je truden človek od praznega hrupa. Treba je dela, in posebno duševnega dela, olike in izobrazbe, gorkega koprnenja po napredku. Ne bojmo se nikoli napredka in prosvete! Resnica nas osvobodi — lažiprosвета je pa močvirna luč, ki bajno zasveti v noči, v solcu pa izgine. Zato naj bo vaše geslo: Oliki na zunaj — izobrazbi v duši! Telovadba vam da ono telesno mirnost in samozavest, ki je dostojna svobodnemu možu, ko stopi na javni trg življenja. In prav to je monumentalnega pomena, da se je pričelo vsestransko gibanje med sloji, ki so bili doslej kolikor toliko prezirani — med ljudstvom, kinetom in obrtnikom. Sedanja doba ljudskih idej je zabrisala tisto žarko razliko med stanovi, ki je gospodovala nekdanj. S pravicami pa rastejo dolžnosti. Ljudstvo, narod je danes tisti činitelj, ki odločuje usodo vlad, us-

do postav in zakonov. In za te je treba jasnega uma, je treba izobrazbe in hrepenenja po napredku.

Zakaj, kdo je narod? Par bogatašev, nekaj učenjakov, nekaj uglednikov raznih stanov? Ti niso narod. Narod ste vi — narod je celokupno ljudstvo, ki je steber in temelj vsega, vir vse telesne in duševne moči. Zato se pa zavedajte te časti in te moči! Izobražen naj bo vaš razum, prožen vaš korak — ne korak raje in hlapca, ki se strese pred gospodom in sključi do zemlje. Na vas je, mladeniči, da zvarite narod v tisto mogočno verigo, katere ne bo raztrgala nobena sila!

Orli se nazivate. Orel z bistrim vidom čuva zarod, vi čuvajte pa narod! Bič imejte v rokah za vsakega izdajavca vere in naroda in ga palnite iz svojih vrst! Vrste Orlov naj bodo telesna straža svetinj našega ljudstva: vere, narodnosti in prosvete! Na tej telesni straži je, da z delom in življenjem ubije vsako porogo nasprotnikov in pripori spoštovanje veri sveti in žuljavi roki!

Naprej z Bogom in Marijo za ljudstvo — da se nikdar ne izneverimo Gregorčičevemu geslu:

Tu biva narod še krepak
tu biva narod poštenjak;
ki svet ga pomehkužil ni,
ki svet ga še okužil ni!

Kamnik!

Predsedstvo Z. T. O. je v eni izmed sei pretekli mesec sklenilo, da naznani odsekom, da naj se v mesecu juliju ne vrši pri nobenem odseku večja prireditve. Potom okrožnic je naznani predsedstvo ta sklep odsekom. Do tega sklepa so vodili predsedstvo sledeči razlogi:

1. Obilica prireditev dosedaj.

2. Delo, ki čaka predsedstvo in odseke za zlet v Kamnik.

Zlasti ta druga točka je posebno važna!

Samo enkrat v letu se vrši skupni nastop vseh mladeničev naše organizacije. Ta skupni nastop nima namena zabave, temveč je revija naše organizacije. Skupne orožne vaje slovenske mladine so to. Na teh vajah naj se pokaže moč in lepota naše organizacije. Pokažejo naj se vspehi dela, razplameni naj se ogenj navdušenja, raztrese naj se seme naših idej širom slovenske zemlje. Te namene ima naš skupni izlet.

Da pa bomo te namene dosegli, je treba dela! Mnogo dela! Odseki naj se zato pripravljajo v tekočem mesecu organizatorično in tehnično. V smislu poslovnika Z. T. O. je vsak odsek obvezan udeležiti se te prireditve. Ne zadostuje pa, da pošlje morda samo par zastopnikov, temveč skrbeti mora, da pošlje kar največ, če ni mogoče vseh članov. Naj pridejo tudi drugi mladeniči, naj pridejo očetje, matere, sestre, prijatelji itd.! To je sedaj Vaša skrb, dragi bratje, da skrbite za agitacijo.

Drugič: skrbite, da bodete sami na jasnem z namenom tega zleta. Skrbite, da bodete tekmovali med seboj glede udeležencev v uniformah, zastav itd.

Tretjič: skrbite, da se bo vsak izmed Vas zavedal tudi, da je odvisen od celodnevne nastopa (ne samo na telovadišču) vsakega izmed Vas ugled naše organizacije. Zato: natančni, skrbni, disciplinirani, trezni cel dan!

Četrtič: skrbite pa tudi, da bodete mogli iti. Zato: hranite cel mesec, odtrgajte si tu ali tam kakšno zabavo ali užitek, samo da Vam bo omogočen nastop v Kamniku.

(To vse je organizatorična priprava!

Sedaj pride tehnična!

Prvič: Vsak odsek naj skrbi, da bo postavil na telovadišče kar največ telovadcev.

Drugič: To bo le mogoče, ako bodo vsi telovadci skrbno izvežbani. Zato pa je treba vaje.

Tretjič: Postavite si za temelj, da bodete v vsakem oziru šli na roko tehničnemu odboru, ki ima že sedaj dela čez glavo.

Te dni dobe vsi odseki tozadevne vprašalne pole. Preštudirajte jih skrbno, premislite natančno in odgovorite jasno.

Na zdar!

Z. T. O.

Naše volitve.

Ivan Podlesnik.

Prihajam samo z načrtom, katerega naj predsedstvo in odseki Z. T. O. premišlujejo.

Nihče ne more trditi, da ni zasnovana naša organizacija na najširši demokratični podlagi. Drugače tudi ne more biti, saj smo naslonjeni na našo izobraževalno organizacijo, t. j. tisto organizacijo, ki si je postavila za eno svojih glavnih nalog to, da razširi med našim ljudstvom čim največ smisla za skupno delo v blagor ljudstva. Ljudstvo pa je temelj našega naroda. Narod je ljudstvo in to ljudstvo mora iz sebe vladati sebe, kar pa je edino mogoče, ako prešine to ljudstvo zavest, da je vsak v narodu vreden toliko, kolikor žrtvuje svojih moči zanj. Imamo voditelje, ki si jih izvolimo, ne da bi se jim klanjali, ne da bi gospodovali nad nami, temveč za to, da delajo dobro za ljudstvo. Če ne delujejo tako, jih pokličemo na odgovor. Kadar bo ta zavest prešinila najširše kroge našega ljudstva, takrat šele bodo vsi naši zastopi, bodisi gospodarski, izobraževalni ali politični, res pravi ljudski zastopi. Na to delati je dolžnost vsakega izmed vas. Velika dolžnost zlasti naše mladine, ki ima že v svoji organizaciji priliko, da pokaže vso moč stremljenja za temi cilji.

Letošnjo pomlad smo prereorganizirali našo mladeniško organizacijo v toliko, da smo ustanovili okrožja. Organizacija ima sedaj sledečo obliko:

1. Odseki.

2. Okrožja, v katerih je združeno po več odsekov. Ta okrožja imajo svoj organizatorični in tehnični odbor.

3. Organizatorični in tehnični odbor vseh odsekov. V teh odborih so vsi predsedniki in vsi načelniki odsekov.

4. Predsedstvo Z. T. O., katero izvoli ta odbor pod 3) iz svoje srede.

Predsedstvo Z. T. O. je glava naše organizacije. Obstoji iz predsednika, podpredsednika, tajnika, blagajnika in še nekaj drugih članov. Predsedstvo ima redne tedenske seje, pri katerih rešuje dopise odsekov, skrbi za prireditve, govornike, vaditelje itd. Ima tudi svojega referenta za okrožja in iz svoje srede pošilja revizorje k odsekom. Tudi urednik »Mladosti« je član predsedstva. Od dela predsedstva in njega previdnosti je odvisna cela naša organizacija. Dosedaj se je predsedstvo vedno zavedalo važne svoje naloge. Da bi bilo tako tudi v naprej. Predsedstvo pa je za svoje delo odgovorno ne samo javnosti, temveč v prvi vrsti posameznim okrožjem in odsekom. Ta odgovornost včasih ni majhna, ni lahka. Kakor povedano, volilo se je dosedaj predsedstvo izmed predsednikov in načelnikov posameznih odsekov in sicer na vsakoletnem občnem zboru Z. T. O. Pri tej točki nasvetujem reformo. Najprvo jo bom povedal, potem utemeljil.

Predsedstvo naj bi odslej volili vsi člani naše organizacije. Na vsakoletnem občnem zboru naj bi se določil dan volitev. Seveda bo za to najbolj primerna kaka nedelja. Ta določeni dan naj se vrše po vse odsekih volitve predsedstva Z. T. O. Odsekov odbor naj je volilna komisija, ki mora skrbeti 1.) da ima pred seboj natančen zapisnik vseh onih članov, ki so opravičeni voliti; 2.) da dobi vsak član glasovnico (listek z odsekovo stampilijo). Ob določenih uri naj se zberó vsi člani na volišču in naj oddajo svoje glasove onim kandidatom, katere smatrajo za najbolj sposobne za predsedstvo. Komisija napravi takoj po volitvah zapisnik, spravi oddane glasovnice in pošlje zapisnik staremu predsedstvu Z. T. O. v Ljubljano.

Kaj pa s kandidati? se bo vprašal marsikdo. Ali se bomo zedinili? Upam da, vendar bo treba prej nekaj posvetovanja. Zato naj stopijo takoj tisti dan, ko se vrši občni zbor Z. T. O. skupaj predsedniki in načelniki posameznih okrožij in naj sestavijo po treznem premisleku kandidatno listo, za katero delati je njihova dolžnost. Seveda se morajo prej pri svojih okrožnih sejah o posameznih osebah posvetovati. Sicer pa popolna svoboda!

Pa bo rekel kdo: to je samo še bolj komplicirano delo in nima nobenega praktičnega pomena. Odgovor: 1.) Na ta način izvoljeno predsedstvo ima večjo zaslombo v odsekih in zato tudi še večjo odgovornost. 2. Dan volitev bo revizija med vsemi našimi odseki glede članstva in njega navdušenja. Vsak odsek bo moral natančno pregledati zapisnik članov. Skupna številka pri vseh odsekih oddanih glasov bo pa pokazala, koliko je zanimanja med našimi mladenci za tako politično delo. 3.) Mladenci se uče agitirati in voliti. Ko bodo postali možje,

se bodo zavedali pomena volitev in ne bodo ostali doma, kadar bodo politični boji zahrumeli nad našo domovino.

To so praktični nasveti. Naj naši člani razmišljajo o tem, naj nam svoje misli o tem nasvetu izjavijo, zlasti so v to poklicana okrožja. Na zdar!

Društveni domovi.

Piše brat Anton Vuk, predsednik Orla v Mirnu.

Kakor ne more obstojati družina brez stanovanja, tako se naše organizacije ne morejo do popolnosti razviti brez društvenih domov. Čimbolj se naša organizacija širi, tembolj se čuti potreba lastnih domov. Naša društva so navadno potisnjena v kake kurnike, kjer se ni mogoče gibati, ali pa imajo prostore v krčmi, kar je še slabše. Mnogo si člani naših društev ubijajo glave, kako naj pridejo do lastnega doma, ali denar je tudi, ki ga povsod primanjkuje.

Vprašanje nastane, ali je mogoče v tem oziru kaj pomagati. V »Slovincu« je nekdo pred časom svaril društva, naj domov ne zidajo na dolg. Jaz pa vem, da imajo društva brez lastnih prostorov s prireditvami toliko stroškov, da ne bodo nikdar spravila skupaj kake svote za zidanje doma. Ostala bi torej večno brez lastnih prostorov. Predlagati društvom, naj zidajo dom le z lastno gotovino, je ravno toliko vredno kakor nič predlagati. Vendar pa je ugiibanje, kako priti do toliko potrebnih društvenih domov, jako potrebno, kajti, ako si društvo zida dom, mora skrbeti, da mu je zagotovljen obstoj.

Prvič je potrebno, da ima društvo, ki si hoče zdati dom, gotovo število navdušenih in izvežbanih mož in mladeničev, ki bodo skrbeli za življenje v domu. Drugič mora imeti primerno število polnoletnih društvenikov, ki se bodo spogodbno zavezali 15 let plačevati društvenino. Vzemimo, da si hoče društvo zidati lasten dom, ki bo stal 10.000 K. Društvo mora dobiti 100 članov (oziroma obveznic), ki se potem pisane pogodbe zavežejo plačevati skozi petnajst let vsako leto 6 K za plačevanje obresti vloženega kapitala za zidavo društvenega doma. S plačevanjem te svote je plačana tudi društvenina. Na podlagi teh obveznic se prosi posojilnico v dotični vasi — druga bi v tem oziru ne šla na roko — posojilo na intabulacijo. Ako posojilnica dovoli posojilo, je stvar gotova, a nastane vprašanje, kako stvar amortizirati. In ravno tukaj je potreba mož in mladeničev, ki bodo skrbeli, da se v zimski sezoni z igrami in drugimi prireditvami nabere primerna svota. Proračun vzdrževanja bi bil sledeči: Obresti od 10.000 K bi znašale (5½%) 550 K. Časopisi 30 K, drugi stroški 50 K. Skupaj 630 K. Dohodki: 100 članov po 6 K je 600 K, vzemimo čisti dohodek veselice 400 K, skupaj dohodki 1000 K. Ako odbijemo stroške 630 K, ostane

za amortizacijo 370 K ali v 15 letih 5500 K. Od letnih naloženih oziroma na račun plačanih 370 K bi se v 15 letih narasle, oziroma odbile obresti za približno 2100 K. Tako bi bilo v 15 letih resnično plačanega 6600 K vložnega kapitala. Dom bi bil torej s tem dnem osvojen.

Stvar zahteva sicer mnogo žrtev in dela, ali česa naj se ustrašimo mi mladi? Ako vzdržujemo po Slovenskem toliko krčmarskih domov, ako izdajo posamezne vasi s 1000 prebivalci do 30.000 K in več na leto za alkohol in tobak, bomo za društveni dom pač spravili skupaj svotico 1000 K! Vun iz krčem in žganjarn v društvene domove! O delu, ki naj se razvije v naših domovih, prihodnjič!

Okrožja.

Cerknica.

Seja dne 13. junija 1909 v Grahovem.

1. Napravijo se sklepi glede udeležitve pri Zvezni telovadbi v Kamniku. 2. Sprejme se načelo, da naj se odsekov ne sili prepogosto k prireditvam v bolj oddaljene kraje. V vsakem slučaju naj zadostuje, da pošlje okrožje svoje zastopstvo. 3. Napravi se več sklepov glede ustanovitve odsekov v Blokah, Sv. Trojici, Rakenu. 4. Določijo se prispevki v okrožno blagajno.

Idrija.

Seja vaditeljskega zbora dne 6. junija 1909 v Idriji.

1. Določijo se stalni zapisnikar sej. 2. Razun vseh načelnikov in podnačelnikov se sprejmeta v okrožni vaditeljski zbor tudi dva vaditelja idrijskega odseka. 3. Določijo se je v vaditelje, ki bodo o potrebi redno podučevali odseke, in sicer tako, da bo podučeval vsak vaditelj vedno eden in isti odsek. 4. Glede vaditeljske skušnje se sklene, da se ista vrši dne 27. junija za vse vaditelje v okrožju. 5. Sklene se, da naj pri vsaki seji okrožnega vaditeljskega zbora poročajo načelniki odsekov o tehničnem delovanju v odsekih.

Seja okrožnega odbora dne 13. junija 1909 v Cerknem.

1. Določijo se prispevki v okrožno blagajno. 2. Omislijo naj se okrožna pravila tudi za naraščaj. 3. Sprejme se predlog, naj vsi odseki pošiljajo prepise sejnih zapisnikov na okrožje. 4. Sprejme se predlog, naj se z okrožno sejo vrši tudi revizija dotičnega odseka, kjer bo seja. Pred vsako sejo bodi tudi predavanje za člane tamošnjega odseka.

O tej seji je »Mladost« dobila še naslednje obširno poročilo:

Dne 13. junija t. l. je imelo idrijsko okrožje Orel svojo mesečno sejo v Cerknem na Goriškem. Lilo je kakor iz škafa. A to ni oviralo naših vrlih bratov. Disciplin jim je velela v Cerkno in prišli so polnoštevilno. Zastopanih je bilo namreč vseh pet v idrijsko okrožje spadajočih odsekov. Pohvalno omeniti nam je vrlega učitelja Fr. Tratnika, ki se ni strašil dolgega pota iz Črne vrha v Cerkno; približno enako pot je imel tudi zastopnik žirovskega odseka br. Josip Vončina.

Ob 3. uri popoldan se je vršilo pred sejo predavanje za cerkljanski odsek. Velezanimivo je predaval brat M. Zevnik o prostozidarstvu, njega početku, razvoju itd. Zelo nas je zanimalo čuti iz ust predavatelja, da je socialna demokracija rešiteljica zastarelega, potaplajočega se prostozidarstva ter glavni dedič njega pogubnih idej.

Predavanju je sledila seja, pri kateri se je mnogo koristnega ukrepalo za napredek naše organizacije. Med drugim se je sklenilo, da prispevajo odseki mesečno

1 krono v okrožno blagajno; morebitni letni primanjkljaj pa se razdeli odsekom razmerno po številu članov. Sklenilo se je tudi, da naj odseki zapisnike vsakokratne seje predložijo okrožju, katero bo imelo tem potom natančni upogled v vse delovanje podrejenih odsekov.

Prihodnja seja okrožja se vrši v Črnem vrhu dne 11. julija t. l. Predavatelja za isti dan dobimo iz Ljubljane.

Dne 1. avgusta priredi imenovano okrožje javno telovadbo združeno z mladeniškim tečajem v Črnem vrhu. Opozorjamo že sedaj bratske odseke na ta mladeniški tečaj, da se ga v obilnem številu udeležijo, ker bode velezanimiv ter izobraževalnega pomena za vsakogar. Natančnejši vzpored sledi. Na zdar!

Vipava.

Seja dne 20. junija 1909 v Vipavi.

1. Nekaterim odsekom se je posebej določilo, katera izobraževalna društva iz svojega okoliša morajo vzbuditi za mladeniško idejo. 2. Določijo se prispevek v okrožno blagajno. 3. Sprejme se načelo, da imajo Orli dolžnost širiti dobre časopise. 4. Sklene se začetkom septembra prirediti javno okrožno telovadbo v Št. Vidu ob desetletnici tamošnjega izobraževalnega društva. 5. Določijo se, da je vsak odsek obenem narodnoobrambni odsek in da zbere v enem letu v ta namen 100 kron.

Št. Vid.

Seja dne 20. junija 1909 v Šmartnem pod Šmarno goro.

1. Sprejme se odsek na Ježici v okrožje. 2. Predsedstvu Z. T. O. se izrazi obžalovanje, ker ni pravočasno preskrbelo sekiric za nove proste vaje. 3. Dogovore se podrobnosti glede okrožne javne telovadbe, ki se vrši 4. julija v Šmartnem pod Šmarno goro.

Radoljica.

Okrožje se je ustanovilo dne 10. t. m. Pričakujemo poročil.

Odseki.

Ambrus.

Nov telovadni odsek.

V nedeljo, dne 27. junija, so prihiti okoli 4. ure popoldne Orli iz Krke v naš sicer precej zapuščen kraj. To smo jih gledali v lepi uniformi, zakaj kaj takega v Ambrusu še nismo videli. Vedeli smo sicer že prej, da se zbirajo mladeniči v telovadnih odsekih, iz poročil v »Slovenca« in v »Mladosti«, katero imamo v izobraževalnem društvu, odkar izhaja, in jo prav pridno prebiramo, a kakšni so Orli v svoji uniformi, tega nismo vedeli, ker jih še nismo videli; zato tem večje presenečenje ne le pri nas mladeničih, ampak pri vseh faranih, ki so jih videli. Da se misli pri nas ustanoviti telovadni odsek, to nam je bilo večinoma znano, toda rekli smo, pri nas kaj takega ne bo mogoče. Pa šlo je vendar, četudi bolj težko, saj vsak začetek je težak. Ko so prišli bratje iz Krke v Ambrus, zbrali smo se v našem izobraževalnem društvu in smo jih pozdravili po mladeniču Janez Sinkovici. Nato nam je brat kaplan Supin v krasnem govoru orisal, kako lepe cilje ima mladeniška organizacija, in nas s svojim govorom tako navdušil, da smo izgubili vse pomisleke proti ustanovitvi telovadnega odseka in smo se takoj vsi navzoči mladeniči vpisali v odsek. Izvolili smo si potem za predsednika našega učitelja br. Henrika Lobe, ki si je poleg gospoda župnika pridobil vso našo ljubezen, ker res skrbi, za nas in ne uči samo dece v šoli, temveč nam tudi pove marsikaj koristnega in lepega. Drugi odborniki so tajnik br. Janez Sinkovic, blagajnik br. Jakob Muhič, odbor-

nika br. Jožef Hočevar in br. Jožef Tekavčič. Za ustanovitev odseka nas je pa še najbolj navdušilo, ko so bratje Orli iz Krke izvajali pred nami proste vaje in smo spoznali, da nam more to pozneje, ko pridemo k vojakom, veliko koristiti. Z nado, da hočemo tudi mi mladeniči iz Ambrusa slediti bratom iz Krke in ne zaostati za njimi, smo se ločili.

In sedaj, bratje, kaj je naša naloga? Pridobiti moramo še vse druge mladeniče izobraževalnega društva, ki jih v nedeljo ni bilo v društvu, ie še druge, ki sploh niso v društvu. Potem pa redno hodimo k vajam, pridno prebiramo »Mladost« in skrbimo, da bomo napredovali kar največ mogoče, da ne bo Orel v Ambrusu le na papirju, temveč tudi v resnici, v dejanju.

Zagradec.

Nov odsek.

Na praznik sv. Petra in Pavla tega leta smo tudi pri nas ustanovili telovadni odsek. Zbrali smo se mladeniči in moške po številu kakih sto v šoli in tu nam je br. kaplan iz Krke povedal, kako lepe cilje ima mladeniška organizacija. Navduševal nas je tudi naš domači gospod župnik, naj pristopimo k telovadnemu odseku, in vpisalo se nas je takoj 30. Izvolili smo si potem svoj odbor, ki je imel takoj svojo prvo sejo. Tu smo sklenili prijaviti svoj pristop Z. T. O.; telovadili bomo vsako nedeljo popoldne od 3. do 4. ure, učil nas bo en brat iz Krške; mesečnino smo določili na 20 vin., pridno hočemo tudi agitirati za »Mladost« in jo razširiti po celi fari. Po končani seji smo šli nasproti br. Orlom iz Krke, ki so izvajali proste vaje v šoli in pred šolo, in potem smo preživeli v njihovi družbi nekaj prav prijetnih uric pri našem vrlom Matjažu, ki nam je obljubil, da odstopi v svoji novi hiši sobo za telovadnico, za kar se mu tu prav lepo zahvaljujemo. Ločili smo se z željo, da bi še večkrat se sešli in se ne samo zabavali, ampak tudi skupno delali za napredek naše organizacije.

In sedaj, dragi bratje, ko smo stopili k telovadnemu odseku in imamo mladeniči svoje društvo, trdno se ga držimo, z veseljem pohajajmo telovadne ure in držimo se sklepa, naše društvo mora napredovati, mora vzrasti v mogočno drevo, ki bo raztezalo svoje veje daleč na okoli. Prebiramo tudi pridno »Mladost« in če bodo nastopili kaki sovražniki proti nam, kar se bo prav gotovo zgodilo, saj ima vsaka še tako dobra stvar svoje sovražnike, ne ustrašimo se jih, temveč pogumno branimo proti njim svoja načela. Na zdar!

Krka.

Izobrazba s kolmi.

Za danes le kratko poročilo. Naši nasprotniki nočejo mirovati, dasi jih mi pustimo pri miru, kot bi jih ne bilo. Ko smo se v nedeljo vračali iz izleta v Ambrus, so nas napadli s kolmi in s tem pokazali, da tiči vsa njih izobrazba v popivanju in pretepanju. Pa pustimo jim to izobrazbo, saj jo jim bodo pristojne oblasti kmalu izbile iz glave, mi pa se jih ne ustrašimo in če so res tako surovi, da napadajo svoje rodne brate, pokažejo s tem le, da nimajo ljubezni ne do očeta in ne do matere, ne do sestre in ne do brata, temveč le do kola in vina, ki sta jim oče in mati, brat in sestra in vse na svetu.

Napravili smo si drog in telovadimo na njem. V torek smo zopet napravili izlet v Zagradec in tu ustanovili nov odsek, prejšnjo nedeljo pa v Ambrusu. Sedaj se bomo z nova začeli učiti petja, ker imamo v svoji sredi zopet nadučitelja br. Ivana Pirnata. V Kamnik nas pojde kar največ mogoče in se pridno pripravljamo na to. Na zdar!

Črnomelj.

11. julija — pomemben dan za Belokrajino!

Gotovo mislite, bratje Orli, da v Črnomlju spimo in se nič ne gibljemo. A temu ni tako! Imamo že telovadnico na prostem in telovadimo skoraj vsak dan. Brat načelnik iz Metlike, kaplan Stanko Dostal, hodi vsak teden enkrat k nam iz Metlike in nas uči proste vaje.

Bodi mu na tem mestu izrečena najiskrenejša zahvala za njegov trud! Mi pa potem cel teden ponavljamo in se učimo, kar nas on nauči, da bomo mogli nastopiti 11. julija za Belokrajino. Niti enega telovadnega odseka še nimamo pri nas. Res obstoji ta že v Metliki, a formalno še ni ustanovljen in ima zato precej vezane roke. Zato smo pa sklenili, da ustanovimo 11. julija kar tri odseke. Iz Metlike in Podzemlja bodo prišli fantje v Črnomelj, kjer ustanovimo črnomaljski in podzemeljski odsek, metliškega formalno in obenem izvolimo okrožni odbor. V Metliki in Črnomlju imamo že Sokole, ki lovijo in preže na kmečke fante, kjer le morejo. Nujna potreba je torej, da začnemo tudi mi! Bratje Orli, zlasti dolenjski, prihitite 11. julija v Črnomelj manifestirat za naša načela! Vemo, da vas stane to mnogo truda, ker je Belokrajina precej oddaljena od železnice, a to naj vas ne moti. Zato smo pa sklenili, da ustanovimo tri odseke naenkrat, da vam ne bo treba večkrat hoditi k nam. Ob pol 9. uri sprejem, potem sveta maša, nato govori in ustanovljenje odsekov in okrožja, kosilo in popoldne javna telovadba, to je kratek spored.

Bratje Orli, Dolenjci, prihitite, pokazali bomo, da še živi v slikoviti Belokrajini duh katoliški, da Črnomelj ni liberalno mesto, kakor ga mnogi smatrajo, ampak naše. Gostoljubno boste sprejeti, z razprostrtimi rokami vas čakamo! Po telovadbi bo ljudska veselica z igro »Za letovišče«, kupletoma »Napoleon« in »Vožnja z avtomobilom« in burko s petjem »Kovačev študent«. Na zdar!

Metlika.

Dragi bratje! Kaj mislite, da so nas Sokoli že pozabili? Kaj še; so preveč slabi! Zdaj bodo napravili zlet v Metliko. Prišli bodo od treh strani, stepli pa se bodo od štirih, da bosta imela sodnija in zdravnik opraviti, pa bo to javna telovadba. Mi pa se čezdaljebolj razvijamo in imamo že bratska odseka v Črnomlju in Podzemlju, kamor hodi vsako nedeljo od nas vaditelj.

Za Kamnik se že pridno vadimo. Skakamo črez palico do 6 m 10 cm na daljavo in 2 m 20 cm na višavo. Naš odsek ima sledeče orodje: dva droga, kozo, skok, ročke, pet mostičkov, enega na pero, plezalne lestvice, tri palice, plezalno vrv, jeklene palice, skakalno vrv in celo vojaško urejeno strelnico.

Čeprav se v »Mladosti« bolj poredko oglašamo, vendar razvidite, da se živahno gibljemo. Ne samo da vadimo sebe, prizadevamo si zanesti Orla tudi v okoliš, da se Belokrajina zbudi h krščanskemu in zavednemu življenju. Na zdar!

Dobrepolje.

Naši izleti in načrti.

Naš odsek se je udeležil dne 9. maja predstave izobraževalnega društva na Robu. Šli smo v kroju dobri dve uri peš. Igra je vsem ugajala, zlasti smo občudovali krasen oder. Na binkoštni ponedeljek smo poleteli na Krko k dnevu dolenjske mladine. Ker so mladeniči videli na lastne oči, kakšna je liberalna surovost, so prišli utrjeni v načelih nazaj. Naš odsek edini je imel zastavo. 6. junija smo šli v Kopanjo ondotne mladeniče navdušiti za telovadbo. Brat Odlasek je imel na kopanjske fante lep nagovor. Telovadili smo pred njimi prve vaje s petjem in gospod župnik je bil tako ginjen pri tem prizoru, da je imel solzne oči.

Te dni so pobirali telovadci prostovoljne doneske za napravo telovadnega orodja. Nabrali so lepo vsoto 102 kron. Hvala vsem darovalcem! Začetkom julija priredimo fantje predstavo v društveno korist.

Naš namen je, da bodo Dobrepolje nekako središče, v katerem se bodo urili vaditelji za Kopanjo, Lašče in Struge. Le pogum, bratje!

Miren.

Petje. — Tánburanje. — Telovadba. — Dom.

V zadnji »Mladosti« smo čitali članek, da je tudi petje telovadba. Povedati moramo, da se pri nas to v največji meri goji. Prvič imamo tri mešane pevske zборе (t. j. v Mirnu ter pri pododsekih v Rupič-Peči in Ore-

hovlju), ki štejejo nad sto pevcev in pevk. Vadijo se vsak po enkrat na teden, eno vajo pa imamo skupno, da se tako pripravijo za nastop pri otvoritvi Doma dne 22. avgusta. Nadalje imamo do 50 naraščaja dečkov in deklic, ki imajo vaje skoro vsaki dan in katere podučuje brat kaplan Draščik, ki se tudi pri mešanem zboru mnogo trudi. Pretekli teden pa smo dobili tamburice in se nanje podučuje 20 mladeničev, 20 deklet, 20 dečkov in 20 deklic, vsaka skupina posebej. Predno smo dobili tamburice, smo imeli šolo za note. V kratkem uredimo tudi dramatično šolo. Telovadbo imamo sedaj razdeljeno na tri oddelke, in sicer odsek v Mirnu šteje 17 telovadcev in 24 naraščaja, pododsek v Orehovljah 16 telovadcev, 18 naraščaja, pododsek v Rupih 8 telovadcev, 14 naraščaja. Skupno imamo 41 telovadcev in 56 naraščaja. Imamo skupno devet vaj na teden. Vseh naših vaj se udeležuje nad 150 oseb. Upamo, da bode iz tega števila izšlo dovolj moči za delo v novem društvenem Domu!

Za otvoritev Doma dne 22. avgusta smo določili sledeči vzpored: Ob pol 9. uri sprejem gostov; odhod k sveti maši, ki je ob 9. uri. Po sveti maši obhod po vasi. Ob 10. uri slovesno blagoslovljenje Doma, nato mladeniški shod. Ob 12. uri kosilo. Ob pol dveh telovadna skušnja. Ob 4. uri javna telovadba. Hitro po telovadbi enourni manifestacijski shod. Nato prosta zabava z godbo in petjem, zvečer ob 7. uri javna tombola. Na zdar!

Št. Florian pri Gorici.

Sokolski plesavci. — Deset Orlov vojakov!

V našem odseku delujemo vedno bolj za organizacijo Orla, ker vemo, da zasledujemo prave mladeniške cilje. Seveda nismo našim nasprotnikom preveč všeč, zato so pa 20. maja povabili iz Gorice svoje velike pismouke, da jim ustanove Sokola. Sokola so res ustanovili, toda imponirali s tem niso prav nič, ne nam ne našemu ljudstvu. Kajti prosveto imajo tako, da so po ustanovitvi komaj čakali, da bi mogli prirediti — ples. Ples so priredili in dolgo noreli, drug dan pa je bilo veliko Sokolov žejnih in lačnih, v ženo pa ni bilo solda!

Dragi bratje Sokoli! Izobrazujte se resnično, ako hočete kaj uspehov doseči. Odvaditi se morate plesov, rajanja, pretepanja, preklinjanja in drugih takih čednih reči. Če to storite, potem pa ste pripravljeni za — Orle. Ampak težko, da se boste izpremenili, ker liberalci ima trdo kožo in gluha ušesa za dobro stvar.

Kakšni fantje so Orli, dokazuje to, da so nam letos potrdili načelnika in devet telovadcev! Na zdar!

Štandrež.

Javni nastop Orlov.

Dne 27. junija je priredil naš Orel svoj prvi javni nastop. Ob 1. uri popoldne je bil sprejem na Rojicah pri Gorici. Uniformiranih telovadcev je bilo nad 60. Javni nastop je bil prav lep. Nastopilo je do 60 telovadcev. Štirje naši telovadci so ta dan prvič nastopili na orodju. Po telovadbi je bila lepa prosta zabava z godbo, deklamacijami, petjem, šaljivo pošto in loterijo. Nastopila sta pevska zbora moški iz Štverjana in mešani iz Mirna. Na zdar!

Žiri.

Telovadski dom. — Kakšne so Sokolice. — Sitne učiteljice.

Draga »Mladost«, skoro začnemo z gradbo lastne telovadnice; vse je v najlepšem tiru in upamo, da bo delo v par mesecih gotovo. Potem bo šele pravo življenje v našem Orlu bodisi v organizatoričnem bodisi v telovadskem oziru. Zdaj imamo s telovadbo velike težave, ko je telovadni prostor tako zelo oddaljen od središča fare, da imajo nekateri bratje poldrugo uro hodá daleč. Redna telovadba se vrši vsako nedeljo, pa seveda le, kadar je vreme ugodno, ker telovadimo pod milim nebom.

Na dan sv. Rešnjega Telesa nas je pri procesiji nastopilo 19 uniformiranih Orlov, kar pa je hudo pogrelo naše Sokole, ki, kadar vidijo Orla, bliskoma izgube vso tisto izobrazbo in prosveto, katero sicer na cente prodajajo. Posebno pa vzplamtijo vsakokrat Sokolice. Nek si volasi mož, ki je za časa procesije stal blizu nekaterih nadebudnih deklet, je dejal, da so tako grde opazke delale, da bi morali dragonarji zardeti, ako bi bili to slišali. To so pač vredne sestre svojih bratov, od katerih se bo eden moral zaradi motenja vere zagovarjati pred sodiščem.

Končno pa dobrotno svetujemo našim liberalnim učiteljicam, naj ne sitnarijo zaradi naraščaja, ker tega ni čisto nič treba. Kje bodo otroci telovadili, o tem bodo že stariši odločili, zato naj si naše učiteljice ne delajo sivih las in naj se rajši pečajo s stvarmi, ki se njih tičejo, kar pa jim ni mar, v to naj ne vtikajo svojih nosov, ker bomo drugače nastopili drugo pot. Upamo, da nas bodo ubogale. Na zdar!

Telovadba.

Krogli.

P. K.

Po večjih odsekih imajo na razpolago kroge. Izpregovoriti hočem tudi o tem orodju nekaj besed.

Telovadi se na tem orodju s kolebom ali brez koleba. Najbolj potrebno, če hočemo izvrševati kake vaje med kolebanjem, je to, da koleb sami izvršimo, torej da se sami zagugljemo brez vsake tuje pomoči. Naj nam bo tukaj koj prva vaja: pravilno guganje. To se vadi tako-le: Stopimo pod kroge, ki naj bodo tako visoki, da jih lahko s iztegnjenimi rokami dosežemo, torej ne previsoko. Stopimo en korak nazaj, da je vrv nategnjena, a ne navpično dol, ampak poševno. S kratkimi koraki zletimo naprej, zaženemo noge v prednos, koj na to pa v vesi v predkolebu uleknemo križ ter se s istim (uleknjenim križem) spustimo zopet do tal ter s kratkimi koraki zletimo zopet nazaj. To naj se ponavlja toliko časa, da nastane močan koleb.

Sedaj pa, kako priti lepo z orodja? Nič lažjega kot to! Ko pride koleb v zakoleb in ko se krogi ustavijo, se spustimo v vzpetno stoji na tla; noge se morajo upogniti v kolenih, samoposebi je umevno, da se mora skakati na prste na cel podplat; paziti pa se mora, da držimo noge skupaj, že zaradi zdravstvenih ozirov. Iz guganja je seveda mogoč tudi sescok v predkolebu, pa je nekaj težji kot v zakolebu. Pri tem skoku moramo že v zakolebu dvigniti noge v prednos, držati ga v medkolebu, ko se pa krogi v predkolebu ustavijo, se spustimo na tla. Seveda se mora tudi v trenutku križ vlekniti.

Dalje je tudi vaja vznosna vesa, ki je že znana od droga; noge pridejo nad glavo (je višja kot visoki prednos). Tega se vadimo med kolebanjem tako, da se dvigne vznosna vesa v pred- ali v zakolebu; potem se držiš v medkolebu ter se, ko se krogi ustavijo, spustiš v iztegnjeno veso.

Če se vznosna vesa vzdiguje v zakolebu in se v predkolebu spusti v stegnjeno veso, imenujemo to vlekoleb. Če se v predkolebu križ s sunkom vred lepo uleknje, imamo zares velik koleb.

Omeniti hočem še strmoglavo veso, ki je podobna vznosni vesi, samo da je križ uleknjen in da telo visi popolno navpično na glavo. Lep in velik koleb se doseže, če se iz vznosne vese prehaja v strmoglavo veso, naj bo že v pred- ali zakolebu. Paziti pa se mora strogo na to, da telovadec ne spusti krogov v tem trenutku, ko prehaja vesa iz vese, kajti že večkrat se je zgodilo, da je kdo ravno pri tej vaji padel ter zgubil zaupanje do krogov.

Brate voditelje pa opominjam, naj strogo asistirajo, da se kdo telovadcev ne potolče.

Trgovina

IVAN PODLESNIK ml.

Stari trg 10. -- LJUBLJANA -- Stari trg 10.

ima v zalogi sledeče telovadske
potrebščine

čepice s peresi, telovadne

hlače, srajce in čevlje, - - -

pasove za uniforme, znake.

Priporoča tudi svojo bogato

zalogo klobukov in čevljev.

Svoji k svojim!

Manufakturna trgovina Fr. Regorschek

Stritarjeve ulice št. 3.

Ustanovljeno 1867.

Ima v zalogi blago za telovadne
srajce in žnore za surke; priporoča
tudi slavnemu občinstvu svojo ve-
liko zalogo sukna, platna in manu-
!! fakturnega blaga. !!

Razširjajte - - -

- priporočajte -

- - agitirajte za

„MLADOST“

Na vseh razstavah naj- višje odlikovana tvrdka!

je uredila celotno več 100 telovadnic.

Edina češka tovarna za vzorno telovadno orodje, na
!! stroje in benzinmotor. !!

Br. Vindyš & spol. na Smihovem

:: (Praga). ::

Priporoča se sl. telovadnim odsekom in
šolam za popolno in vzorno urejevanje telo-
vadnic, kakor tudi za izdelbo močnega in
elegančnega telovadskega orodja po pri-
znanem sistemu. Uredi domače telovadnice,
izdeluje orodje za športne igre, različne no-
vosti, bradlje, konje, koze in drugo težje
premično telovadsko orodje s patentiranimi
originalnimi napravami za lahko in hitro
premikanje in prenašanje orodja, patentirane
lestvice z železno konstrukcijo, prirejeno za
pomikanje z varnim patentiranim ustavljenjem
v poljubni višini in legi.

**Poprave in prenavljanja se hitro in po
ceni izvršijo. Sploh so cene zmerne.**

Plačilne pogodbe po dogovoru. Ceniki in
proračuni brezplačno in franko.

Katoliška Bukvarna

== v Ljubljani ==

priporoča

popolno zalogo slovenskih knjig, muzikalij itd.

in določljive popoln

imenik knjig in muzikalij vsakemu na zahtevo
brezplačno in poštne prosto.

Za društveno porabo omenjamo še posebej:

Blagajniška, tajniška in knjižničarjeva knjiga vsaka vezana po	K 8-50
Pravila za katol. slovenska izobraževalna in podobna društva, ki mesečno pobi- rajo prispevek svojih članov lega	> -80
Glavna knjiga za »Čebelice« vezana	> 9-
Blagajnikova knjiga za »Čebelice«	> 4-90
Hranilna knjižica za »Čebelice« 100 izvodov	> 8-
Mesečni zaključek za »Čebelice« lega	> -60
Statistika za telovadne odseke vsaka knjižica	> -80
Stroj A., društveni govornik I. zvezek	> 3-
Podlesnik I., Knjigovodstvo I. del. Knjigo- vodstvo za društva, »Čebelice«, mlade- niče in gospodarje vezano	> 3-20
Podlesnik I., Knjigovodstvo II. del vez.	> 6-90

Zahtevajte natančne imenike.